

var sat i gang af sundhedsministeren engang i begyndelsen af 1990'erne og reguleret ved nogle vejledninger.

Det er helt klart, at så løs en regulering kan man ikke have på det her område, og derfor er der god mening i at sige: Der er forbud mod manipulation af æg- og sædceller før befrugtning, der er forbud mod kloning, der er forbud mod fosterudvikling over fjorten dage i reagensglas og varmeskab osv., osv., osv. Tre fjerdedele af den her lov er faktisk forbud, og det gælder både det, man ikke må, og det, fru Margrete Auken så udmærket har kaldt for monsterforskning. Det skal selvfølgelig stoppes. Det tror jeg ikke, der er nogen uenighed om – også selv om man kan tillægge det større eller mindre vægt.

Dér, hvor uenigheden i hvert fald i den radikale gruppe er, er specielt i spørgsmålet om præimplantationsdiagnostik – det er § 6 og § 7, og det handler om ægsortering – og jeg ved endnu i dette øjeblik ikke, hvordan den radikale gruppe vil stemme her. Der er forskellige opfattelser af det, men jeg tror at kunne sige, at vi nok vil være relativt restriktive.

Og grunden er, som jeg har sagt ved de to foregående behandlinger af dette spørgsmål, at vi tror – eller jeg tror i hvert fald – det her med præimplantationsdiagnostikken eller ægsorteringen er en glidebane.

Jeg hørte hr. Jørgen Winther i sin ordførertale og også, da han havde ordet anden gang, nævne brystkræft som et eksempel. Det er vel næsten allerede sådan i dag, at man kan undersøge befrugtede æg for, om de mennesker, der kommer ud af dem, vil udvikle brystkræft om et eller andet antal år. Den sikring, der er i § 19 af den her bestemmelse, er efter vores opfattelse ikke god nok. Jeg tror ikke, at hverken dette eller kommende Sundhedsudvalg vil være i stand til at stå imod, når man fra teknikernes side kommer med nye muligheder for at undersøge disse æg for anlæg for forskellige sygdomme, og det vil sige, at det, at man gerne vil hjælpe mennesker med alvorlige arvelige sygdomme, kan udvikle sig til måske flere hundrede sygdomme, og hvor er vi så henne?

Vi har også i vores gruppe haft en lang diskussion om aldersgrænser. I de to første behandlinger, der har været af forslaget, har gruppen faktisk været enig i lovforslaget, som det foreligger; men de fleste af os har ladet os overbevise af sundhedsministeren om, at en aldersgrænse på 45 år vil være det rigtige.

Man kunne starte allerede ved 40-års-alderen; fra den alder falder muligheden for at blive gravid ved IVF-behandling temmelig dramatisk, og jo længere tid der går, falder den endnu mere. Og da vi ved, at der i hvert fald i det offentlige system er op til 3 års ventetid på de her behandlinger, så mener vi godt, at man kan lave den lille begrænsning, der ligger i, at man sætter en aldersgrænse på 45 år, gerne med nogle overgangsregler, og at man derefter ikke mere tilbyder denne behandling. Det er i øvrigt også den retstilstand, der gælder i dag.

Der er enkelte andre ting, som gruppen vil stemme forskelligt til.

Jeg vil godt sige, at revisionsbestemmelsen – det var det, jeg indledte med at sige – er meget vigtig for os, fordi vi mener, at det her område skal følges tæt i de næste to år fra lovens ikrafttræden.

Til slut vil jeg sige, at der er medlemmer i vores gruppe, der går ind for donoranonymitet for alle. Gruppen er spredt på det her lovforslag; men sådan er det også med andre grupper.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jan Kørpe Christensen som ordfører.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Denne debat er naturligvis, som andre ordførere har været inde på, utrolig svær, og det skulle da ikke undre mig, om mange bliver væk fra salen, når der endelig skal stemmes, fordi det er så svært et område. Så må vi jo håbe, at vi ikke bliver under 90, så der slet ikke bliver vedtaget noget. Dog vil nogle måske håbe på det, og det kunne måske godt være undertegnede.

Men det dér med, at der er forskellige opfattelser, og at det går sådan på kryds og tværs, som det gør i denne her debat, viser noget om, hvordan vi nok mere eller mindre alle sammen har det. Dette lovforslag har været behandlet i lang tid i Sundhedsudvalget, og vi har fået det ene udkast til ændringsforslag efter det andet og bemærkninger osv.

Jeg skal først og fremmest understrege, at Fremskridtspartiet under ingen omstændigheder tilstræber gruppedisciplin, når det drejer sig om etiske spørgsmål. Vi drøfter ikke engang på gruppemøderne spørgsmålet om gruppedisciplin. Selvfølgelig drøfter vi de ting, der ligger i forslaget, og jeg har på vore gruppemøder gennemgået, hvordan undertegnede vil stemme som ordfører til daglig på sundhedsområdet, men derefter er det så op til de øvrige medlem-